

[Formanden.]

Med Skrivelse af Gaars Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 117 af 30. Marts 1940 om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer er omdelt.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Udskrivning af Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1942—43 har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til Ministeren for Landbrug og Fiskeri, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordong): Jeg har herved den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om en Kornordning for Høstaaret 1942—43*. Siden Afspærringen for Korn- og Foderstofforsler udefra indtraadte for ca. 2 Aar siden, er der i Rigsdagen to Gange gennemført en Kornlov, hvis Formaal har været at fordele den hjemlige Kornhøst saa godt som muligt. Naar Afspærringen i Forbindelse med den ringe Høst i 1941 ned sætter vort samlede Forbrug af Korn- og Foderstoffer med ca. to Femtedele, er Indgreb i den frie Omsætning og Forbrug uundgaaelig. Alene til Menneskeføde maa der i Aar anvendes omtrent en Femtedel af hele vor Kornhøst.

Det foreliggende Kornlovsforslag — det tredie under Blokaden — adskiller sig ikke paa væsentlige Punkter fra de to i 1940 og 1941 vedtagne Kornlove. Lovforslaget indeholder som hidtil Afleveringspligt for Landbruget, det fastsætter Maksimalpriser paa det afleveringspligtige Korn, og det indeholder Forslag om Fordeling af det indkomne Korn til de forskellige Formaal.

Førend jeg gaar over til at omtale de mindre Ændringer, der foreslaas her i Lovforslaget i Forhold til den gældende Lov, vil jeg give en kort Redegørelse for Kornlovens Resultat i Aar. Som bekendt er Afleveringspligten fastsat i Lovens § 1 efter en bestemt Skala i Forhold til Ejendommens Grundværdi. Efter de ved Kornlovens Fremsættelse i Fjor foreliggende Beregninger regnede man med, at der ved fuld

Aflevering fra alle vilde indkomme i alt ca. 873 000 t Brød- og Foderkorn. Men da der findes Landmænd, der paa Grund af daarlig Høst eller andre særlige Grunde ikke kan aflevere det udskrevne Korn, gives der i Loven Ret til for saadanne Landmænd at tage Forbehold inden en vis Tid. Ved at tage Forbehold over for Afleveringspligten faar man Ret til at beholde det nødvendige, til Saasæd 200 kg pr. ha; 1 300 kg pr. Arbejdshest og 300 kg pr. Ko over to Aar. Resten af Høsten skal saa afleveres til Staten. Er Høsten daarlig, bliver der naturligvis flere, der maa gøre deres Forbeholdsret gældende, end hvis Høsten er stor, og det manglende Kvantum i de 873 000 t følgende ogsaa større. Af det indkomne Korn var der i Aar beregnet 510 000 t til Menneskeføde: Brød, Mel og Gryn; 100 000 t til det mindre Landbrug, hvis hele Produktion jo er baseret paa Kornkøb til Husdyrene; 40 000 t til Heste uden for Landbruget; 54 500 t til Industrien: Øl, Sprit og Kaffesurrogat; 23 000 t til Høns og Svin uden for Landbruget og 4 500 t til Forsøgsstationer og Avlscentre for Høns og Svin. I alt 732 000 t, hvilket giver et Overskud paa 141 000 t til Imødegaaelse af Forbeholdsret, Svind o. lign. Selv om Høstaaret først slutter 1. September 1942, kan man allerede nu saa nogenlunde se, hvorledes Resultatet vil blive i Aar med den daarligste Høst, vi har haft i mange mange Aar.

Desværre viser Kornafleveringsskemaerne, at Paaligningen vil give ca. 14 000 t mindre end beregnet, og efter de nu foreliggende Oplysninger vil Forbeholdsretten tage ca. 41 000 t mere end anslaaet paa Grund af den forfærdelig ringe Kornhøst sidste Sommer, det vil sige et Underskud paa ca. 55 000 t. Selv om den væsentligste Del heraf kan dækkes af de Lagre, der overførtes fra Høsten 1940, vil de forskellige Tildelingsposter — naturligvis bortset fra Brød, Mel og Gryn — ikke kunne vente 100 pCt.s Tildeling. Man har selvfølgelig Lov til at haabe, at Høsten 1942 bliver bedre end Høsten 1941, selv om det sene Foraar og de manglende Gødningstilsættelser jo ingenlunde giver Anledning til Optimisme.

Bliver Høsten 1942 trods alt en Middelhøst, skulde der ikke være noget i Vejen for, at Afleveringen kan blive tilstrækkelig til at opfylde de Formaal, som omfattes af Lovens i Aar, og som ønskes opretholdt ogsaa for det kommende Aar. Svigter Høsten som i 1941, maa man derimod være forberedt paa et Underskud igen. Et saadant Under-